

sf festivaluri

Ideea de teatru românesc

Piatra Neamț

Ediția a XV-a a Festivalului de Teatru de la Piatra Neamț, consumată între 21 și 27 mai 1999, și-a focalizat atenția (cu doar două excepții, din paisprezece spectacole înscrise pe afiș, asupra ideii de

artistice aduse în fața publicului, ediția din acest an a festivalului s-a înscris în rândul celor interesante. S-au propus lecturi regizorale incitante (**Conu' Leonida față cu reacțiunea** de I. L. Caragiale, regia: Claudiu Goga, Teatrul "Sică Alexandrescu" din Brașov, **Romeo și Julieta** de W. Shakespeare, regia: Beatrice Bleonț, Teatrul Național din București, **Școala femeilor** de Molière, regia: Alexandru Dabija, Teatrul Mic din București), chiar dacă unele (și altele) mai fuseseră văzute și în anterioare reuniuni teatrale; au fost înfățișate montări de reconfortantă subtilitate în decodarea și în recompunerea scenică a textului (**Crima din strada Lourcine** de Eugène Labiche, regia: Vlad Mugur, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, **Eu când vreau să fluier, fluier** de Andreea Vălean, regia: Theodor-Cristian Popescu, Teatrul Național din Târgu-Mureș, **Dama de pică** după A. S. Pușkin, regia: Igor Larin, Teatrul "Monplaisir" din Sankt-Petersburg); au fost aplaudate evoluții de rafinată virtuozitate (**Adieu Odessa**, Compania Gigi Căciuleanu, Paris, **Profeția lui Vasion** după Dominic Stanca, în filigranata întrepătrundere de dans-pantomimă-expresie corporală, imaginată și realizată de Hikaru Otsubo Compania de dans Buto Koto, Tokyo). Au fost și spectacole pur și simplu onorabile, din categoria celor pe care le privești cu plăcere, dar și le reamintești vag.

Importantă rămâne investiția de gând care sporește înțelesurile unui text binecunoscut de toată lumea sau

adaugă o câtimă de noutate absolută, demnă de atenție, unor rezolvări socotite oarecum definitive. Astfel considerate lucrurile, la Piatra Neamț am văzut, înainte de orice, o paradă a regiei; actorii s-au dovedit (cei care s-au dovedit) remarcabili în relație cu îndrăzneala regizorilor. Când această necesară căutare a culoarului propriu de exprimare a lipsit, rezultatul s-a dovedit a fi unul derizoriu, ca în cazul spectacolului **Înțeleptul**, după A. N. Ostrovski, regizat de Boris Focșa la Teatrul "Lucaefărul" din Chișinău.

A fost o săptămână darnică în spectacole și în reuniri colocviale menite să mențină încrederea în permanența și în vitalitatea teatrului. Atmosfera de cordială comunicare s-a datorat, într-o măsură deloc neglijabilă, și ospitalității gazdelor, neobosite și omniprezente. Într-un timp nu foarte favorabil "amfizionatului", o astfel de performanță se cuvine aplaudată asemeni oricărui spectacol atent gândit și riguros condus.

Const. Paiu

P.S. Juriul, dirijat de criticul dramatic Marian Popescu, având drept membri doi critici de teatru - Renate Klett și Irving Wardle, un critic și istoric literar - Dan C. Mihăilescu și un avocat, reprezentant al publicului - Ion Rotaru, a acordat Premiul ediției a XV-a a Festivalului de Teatru Piatra Neamț 1999 spectacolului **Eu când vreau să fluier, fluier** de la Teatrul Național din Târgu-Mureș și un Premiu special al juriului Adei Milea, care semnează muzica aceluiași spectacol.

Căutări păpușărești la Arad

Să ne adunăm în jurul copilăriei și copilului din noi" - ne invită, prin caietul-program, organizatorii Festivalului Internațional "Euro-marionete" (2-9 mai), îmbiindu-ne cu

spectacole ale unor trupe din Polonia, China, Republica Moldova și, firește, România.

Atmosfera de plăcută colocvialitate se naște de la sine sub ochiul atent al lui

Dan Antoci, directorul teatrului-gazdă și al festivalului. Sălile sunt întotdeauna pline, căci directorul teatrului știe să-și cultive publicul, copiii fiind stimulați printr-un sistem de tombole, desfășurat